

Pekka Mäkipää lähetyskapulan ojentajana seuraavalle sukupolvelle

Tapaan Pekka Mäkipään Lähetisyhdistys Kylväjän toimistolla Vantaan Tikkurilassa. Toimistolla vietetään juuri kahvihetkeä. Lämmin ja leppoisa tunnelma toivottaa todella tervetulleeksi. Kylväjän 30-vuotisjuhlavuosi näkyy juhlakynninä ja -esiteinä.

Pekka Mäkipäälle Kylväjä on ollut työnantajana jo yli 20 vuoden ajan. Ensimmäiset kymmenen vuotta hän vietti lähetyskentällä Etu-Aasiassa, josta hän sai kutsun Kylväjän Aasian-työn lähetys-sihteeriksi Suomeen. Viime vuonna kutsu kävi taas. Tällä kertaa täytettävät saappaat olivat suurimmat, mitä talosta löytyy.

Maailmanparantajasta tulikin lähetti

– Halusin muuttaa maailmaa. Minulla oli sosialistisia yhteyksiä, olin mukana 70-luvun radikaaliriennoissa, Mäkipää muistelee nuoruuttaan.

Lähtiessään opiskelemaan Parkanosta Tampereelle hallintotieteitä Pekka ajautui Ylioppilaslähetyksen raamattupiiriin, jossa hän tutustui uskoviin opiskelijoihin.

Piirissä luettiin 1. Johanneksen kirjetä, ja Gideonien armeijassa lahjoittamaan Uuteen testamenttiin muodostui tumma rantu kyseisen kirjeen kohdalle. Kirja on vieläkin tallessa.

Maailmanparannusajatuksin nuori mies tähtäsi aluksi kunnanjohtajaksi,

mutta vuoden opintojen jälkeen ajatus vaihtui ja hän lähti opiskelemaan Turkuun opettajaksi. Tähtäimenä oli nuori sukupolvi, jonka kasvattamisen kautta maailman parantuisi.

Turun vuosina Ylioppilaslähetyksen illoissa hän sai lähetyskutsun, sillä illoissa ei voinut välttää puhetta lähetyksestä. Lähetysrenkaan sihteerinä toimiminen Paula-vaimon kanssa loi pohjaa lähtemiselle. Kerran Pekka oli vetämässä iltaa, jossa hän kysyi puhujalta, mitä voisi tehdä lähetyksen hyväksi. Hän odotti jotain tilillepanokorttia tai osoitetta, mutta saikin suoran kutsun lähetiksi. Siitä lähti liikkeelle prosessi, jonka tuloksena vajaan kolmen vuoden päästä he olivat kentällä. Etu-Aasiassa Pekka Mäkipää opetti yliopisto-opiskelijoille englantia. Hän oli myös mukana seurakunnan perustamiseen tähtäävässä työssä. Lopulta paluu Suomeen vuonna 1993 oli Mäkipään kolmilapsiselle perheelle vaikeampaa kuin lähteminen.

Opintoja vanhan miehen innolla

– Lähetyskentällä harrastin koko ajan teologiaa. Oli pakko käydä kirjahyllyllä, jotta osasi vastata muslimien kysymyksiin. Kun kristitty kohtaa muslimin, siinä on kyse samanlaisesta prosessista kun jalometallista irrotetaan epäpuhtauksia. Kristinuskosta kiteytyy se, mikä on olennaisinta.

Vuonna 2001 Mäkipäälle avautui virka-

vapauden myötä mahdollisuus teologian opintoihin.

– Pohjalla oli yleisen teologian opintoja, menin teologisen tiedekunnan professorin puheille ja kysyin, voisinko tulla graduseminariin. Kahden vuoden tiiviin ja innokkaan opiskelujakson päätteeksi Pekka valmistui teologian maisteriksi viime syksynä. Gradussaan hän sai hyödyntää kentällä oppimisaan asioita, kun hän tutki ilmoitusteologiaa ja erityisesti kristinuskon ja islamin kohtaamista.

Mäkipää näkee STI:n ja herätysliikkeiden roolin tärkeänä teologian opiskelijoille. Ne voivat olla ohjaamassa luterilaisuuden rikkaaseen aarrearkkuun, josta riittää jaettavaa. Mäkipää on STI:n hallituksen tuore jäsen. Haastatteluhetkellä takana on vasta yksi hallituksen kokous.

– Jokainen uusi teologien vuosikerta on STI:n suuri haaste. Miten vetää ihmisiä mukaan STI:n toimintaan, Mäkipää pohdii.

Pohdinnan alla on myös uuden harrastuksen löytäminen. Lähetyskentällä trumpetinsoitto rentoutti, ja Suomessa takana on kuusi maratonia, mutta nyt hän kaipaisi jotain uutta harrastusta työn vastapainoksi.

Pappisvihkimys kesäpäivillä

Kylväjän 30-vuotisjuhlavuoden pääjuhlaa vietettiin maaliskuussa. Kesäkuussa on jälleen aihetta juhlaan. Kylväjän kesäpäivillä Porvoossa 20.6. piispa Huovinen vihkii Pekka Mäkipään papiksi ja hänet asetetaan virallisesti lähetysjohtajan tehtävään.

– Olen iloinen, että piispa lupautui tähän. Pidän sitä arvostuksen osoitukseksi lähetykselle yleisesti ja Kylväjän 30-vuotiselle työlle. Yleensä Helsingin hiippakunnassa papit vihitään Helsingin Tuomiokirkossa. Kylväjän hallitus kuitenkin kysyi Eero Huoviselta mahdollisuutta vihkimykseen kesäjuhlilla ja piispa suostui, Mäkipää iloitsee. Lähetysjohtajan tehtävään ei olisi edellytetty pappisvihkimystä, vaan se on ollut hänen oma valintansa. – Minulle merkitsee paljon, että vihkimys tapahtuu sen yhteisön keskellä, jota saan palvella ja jonka esirukouksiin saan tukeutua.

Raamatusta häntä on puhutellut viime aikoina 1. Korinttolaiskirjeen 9. luku, jossa Paavali sanoo olleensa ”juutalaiselle juutalainen ja kreikkalaiselle kreikkalainen ... kaikille olen ollut kaikkea, jotta edes muutama pelastuisi”.

Herätyskristillisyydessä on Mäkipään mukaan olemassa kaksi vaaraa: oma us-

konnäkemys voi muodostua sellaiseksi standardiksi, että se estää yhteyden, tai sitten pidetään kaikkia uskonnäkemyksiä yhtä oikeina.

– Meitä yhdistää Jeesus Kristus, ei oma uskonnäkemys, vaan evankeliumi hänestä. Sen tulee säilyä tärkeimpänä asiana. Pelastuksen näköalasta kaikkea on arvioitava, Mäkipää lataa.

Lähetystyö kaipaa teologeja

Mäkipää toivoisi STI:n olevan myös rohkaisemassa teologeja lähetystyöhön.

– Olemme iloisia kaikista ammattialojen edustajista, eikä lähetystyö ole pelkkää pappien tai teologien touhua, mutta lähetyskentälle tarvittaisiin lisää teologeja.

Hän ottaa esimerkin Kylväjän työken-

tältä: – Bangladeshissa on tuhatjäseninen kirkko, jossa ei ole teologista asiantunte-
musta. Siellä olisi mahdollisuus julistaa niin paljon kuin sielu sietää ja opettaa Raamattua. Toki se edellyttää sitä, että opiskelee neljä vuotta kieltä ja kulttuuria, elää maassa ja hikoilee.

Lähetysjohtajan työssä antoisimpana osiona hän pitää lähetyskurssilla opettamista.

– Elähdyttää, kun kohtaa nuoria, jotka tahtovat sitoutua lähetystyöhön. Se antaa uskoa tulevaisuuteen. Jos emme anna lähetyskapulaa seuraavalle sukupolvelle, lähetystyö kuolee. Kun näkee että käsi löytyy ja sydän syttyy, se inspiroi eniten, Mäkipää jakaa.

Päivi Loukusa, teol. yo

TEOLOGISEEN, TEOLOGISEEN

Toukokuun alussa STI järjesti jälleen kerran Raamattuopiston ja Opiskelijälähteyksen kanssa preppauskurssin tuleville teologeille. Yliopistoon on melko vaikea päästä, ainakin useimpien mielestä. Niinpä monet haluavat kurssilla täydentää tietoaan ennen pääsykoetta. Tänäkin vuonna monia innokkaita hakijoita osallistui kurssillemme. Meidän kurssimme ei ole kallis eikä rahasta hakijoita. Sen sijaan kurssilla painottuu teologian sisältö. Pohdimme pääsykoekirjojen lisäksi sitä, miksi joku haluaa lähteä kokotoimiseen Jumalan valtakunnan työhön. Sen miettiminen on mielestämme vielä tärkeämpää kuin kirjojen pönttääminen – vaikka molempia kurssilla tehdäänkin. Toivottavasti saamme nähdä runsaasti kutsumustietoisia nuoria teologian opiskelijoita tiedekunnassa myös ensi syksynä.

TE

KIRJA- LAHJOITUKSIA

otetaan mielellään vastaan.

STI järjestää jälleen syksyn avajaisten yhteydessä 15.9.

kirjakirpputorin, mistä opiskelijat käyvät etsimässä itselleen kirjoja. Myös kirjaston kokoelmia kartutetaan kirjalahjoitusten kautta.